

[Sundhedsministeren]

tur, hvis vi ikke selv tror, at vi igennem den nye struktur kan opnå en effektivisering af sagsbehandlingen og undgå den tendens til dobbelt-administration, der ligger i den struktur, vi har i øjeblikket. Jeg tror, at vi, ved at vi kun laver to led, om jeg så må sige, i sagsbehandlingen, ved klagesagsbehandlingerne, kan få den effektivisering, der er så meget brug for.

Fru Karen Højte Jensen gjorde også en del ud af at fremhæve, at vi ikke vil fremsætte absolutte tidsfrister i lovsform. Det er også rigtigt, og det er fremhævet i bemærkningerne. Det mener jeg også har været rigtigt at gøre, ikke mindst fordi der jo i nogle sager vil være retssikkerhedsmæssige hensyn at tage til parterne, både til vedkommende sundhedsperson, der indklages, hvor vedkommende naturligvis må have ret til at blive hørt, ret til at udtale sig i sagen med de frister, der så måtte blive sat for det, men derudover er der også et hensyn at tage til klageren, sådan at den borger, der har indgivet klagen, har mulighed for at replicere, hvis der kommer nye informationer frem i forbindelse med sagsbehandlingen.

Så alene ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn kan der altså være brug for at få mere tid end de gennemsnitlige frister, vi ellers gerne ser sagsbehandlingstiden bragt ned til.

Ellers er kommentarerne jo i høj grad gået på ressourcerne og spørgsmålet om mere personale. Dertil vil jeg sige, at vi i vores vurdering af, hvad der kan være behov for af yderligere personale, naturligvis har forsøgt at tage hensyn til den effektiviseringseffekt, der måtte komme af en ændring i strukturen. Det er indregnet, når vi ser på, hvad der måtte være brug for af ekstra personale.

Men dertil kommer, at man jo, når man både har en sagspukkel, der ligger og venter, og samtidig gerne vil nå det mål at få sagsbehandlingstiden bragt voldsomt ned, om jeg så må sige, får en dobbelt pukkel i en periode. Det gør naturligvis, at der i den periode vil være behov for et ekstraordinært personale. Ellers bliver det ikke andet end ord, vi står og siger; så får vi ikke noget effektivt gjort ved nedbringelsen af sagsbehandlingstiden, samtidig med at vi fjerner den pukkel, der allerede ligger der i forvejen.

Hvis det så er sådan, at vi har overvurderet ressourcebehovet på det tidspunkt, hvor vi har fået den eksisterende pukkel væk og vi er kom-

met ned i sagsbehandlingstid, skal jeg meget gerne gå ind i en fornyet vurdering af, hvad der er brug for af personale til at klare den løbende sagsbehandling i klagesagerne. Så må vi til den tid se, om der kan gennemføres nogle besparelser i forhold til de forudsætninger, vi har lagt op til i dette lovforslag.

Dernæst vil jeg til fru Birgitte Husmark sige om patientrettigheder, at der ikke er tale om nogen indskrænkninger i patientrettigheder. Det vil stadig væk være, som det er i dag, nemlig at en borger kan gå til embedslægen og tale med embedslægen om sagen, hvis der er brug for det i den konkrete sag. Og det er det, den enkelte borger er mest tryk ved.

Om ordet »patientrettigheder« vil jeg sige, at jeg mener, at alene en voldsom nedbringelse af sagsbehandlingstiden i sig selv sikrer patienternes rettigheder bedre, end de er sikret med det gældende system, hvor vi jo desværre har set et ikke helt lille antal sager, hvor patienterne har fået medhold i en klage, men hvor patienten ikke har kunnet få sin ret, om jeg så må sige; i hvert fald har det ingen konsekvenser kunnet få, at patienten havde ret, fordi sagen er forældet.

Om ekspertudsagn kan jeg sige, at der jo er tale om både at styrke Patientklagenævnets sekretariat med sundhedsfagligt personale – altså i vidt omfang en overflytning af den del fra Sundhedsstyrelsen – og derudover at tilknytte et kollegium af eksterne konsulenter, som man kan betjene sig af i de enkelte sager fra Patientklagenævnets side i forbindelse med oplysningen og vurderingen af sagerne, samtidig med at man naturligvis stadig væk også vil kunne indhente en rådgivning fra Sundhedsstyrelsen i den konkrete sag, hvis der er brug for det.

Spørgsmålet om rekruttering af eksperter skal jeg såmænd ikke kunne vurdere i detaljer, men det er klart, at man vil prøve gennem opslag osv. at få fat i de folk, som må formodes virkelig at have en ekspertise på de områder, der kan være brug for at indhente ekspertudsagn på til Patientklagenævnet, sådan at sagerne kan få så korrekt en afgørelse som muligt.

Jeg tror, det var de bemærkninger, jeg kunne gøre, og jeg skal gøre mit til, at vi kan få et fornuftigt udvalgsarbejde ud af det.